

Súčanský HLÁSNIK



Noviny obce Horná Súča - ročník IV. - číslo 2 - jún 1999 - 5 Sk



Kaplnka Panny Márie pri vstupe do Hornej Súče
o ktorú sa zaslúžila a stará sa pani Sylvia Juricová.

Oznamy obce

Obecný úrad v Hornej Súči upozorňuje znovu občanov na oznámenie obce uverejnené v predchádzajúcom čísle "Hlásnika" ohľadom hospodárenia obyvateľstva s vodou.

Je nevyhnutné, aby si občania vybudovali zodpovedajúce šachty na umiestnenie merača vody v termíne do 30. júna 1999. V opačnom prípade budú platiť paušál, t. j. 41 m³ na jednu osobu žijúcu v domácnosti v cene 4,- Sk. Cena odoberanej vody podľa merania vodomera bude 3,- Sk/m³. Po vybudovaní šachty tak, aby nedochádzalo k poškodzovaniu merača je potrebné obecný úrad požiadať o montáž vodomera. Len vo výnimočných prípadoch je možné merač umiestniť v pivnici, prípadne na inom vhodnom mieste, avšak musí byť umožnené pracovníkom obce vykonať odpočet stavu vodomera podľa potreby.

Vážení občania!

Iste vám nie je ľahostajné, v akom prostredí žijeme. Tak ako každému záleží na príjemnom domacom prostredí, nemalo by nám byť ľahostajné ani okolie domu, verejné priestranstvá, cintoríny a celý chotár obce.

Pri prechádzkach chotárom nie je zriedkavosťou nájsť skládku domáceho odpadu, ktorý je vyvezený z našich dvorov, čo veľmi znečisťuje prírodu a nepriaznivo pôsobí na celé životné prostredie.

Už viackrát sme upozorňovali občanov, u ktorých je možné zabezpečiť vývoz odpadu, aby si prevzali na Obecnom úrade smetné nádoby, čo doteraz zo strany niektorých spoluobčanov nebolo rešpektované. Ľahostajní by sme nemali byť ani k miestam posledného odpočinku našich príbuzných. Nie je výnimkou, že hroby sú neupravené často aj po celý rok, ich okolie tiež. Obraciam sa na vás, aby ste týmto pietnym miestam venovali náležitú pozornosť počas celého roka, nielen na sviatok Všetkých svätých.

Výsledky voľby prezidenta II. kolo

	Zapis. voliči	Zúčast. volieb	Plat. hlasy	Mečiar	Schuster
Okrskok 1	605	466	465	377	88
Okrskok 2	812	608	599	461	134
Okrskok 3	381	297	293	247	46
Okrskok 4	243	194	186	152	34
Okrskok 5	230	179	177	149	28
Okrskok 6	372	270	256	220	36
Spolu	2 643	2 014	1 972	1 606	366

Usporiadanie vlastníctva urbárskych pozemkov

Upozorňujeme občanov, užívateľov urbárskych pozemkov, pripadne ich dedičov, aby si nahlásili na Komisii pre register obnovy evidencie pozemkov na Obecnom úrade v Hornej Súči vždy v útorok od 8.00 - 15.00 h., ktoré pozemky užívali v parceliach číslo: 11237, 11238, 11239, 11240, 11241, 11242, 11243, 11244 a 11245 v lokalite Dúbrava.

EXHUMÁCIA

Dňa 1. júna 1999 vykonala spoločnosť SAPEX z poverenia Ľudového zväzu starostlivosti o nemecké vojnové hroby v Kassele, v súlade s uznesením vlády Slovenskej republiky číslo 503/90 exhumáciu telesných pozostatkov nemeckých vojakov pochovaných na našom cintoríne.

Exhumácia bola vykonaná za účasti nemeckých antropológov. Miesto po exhumácii bude dané do pôvodného stavu. Žiadame občanov, aby na tomto mieste už nevykonávali výzdobu hrobov.

Michal Rešetka

Deviatého mája 1999 uplynulo 145 rokov od smrti Michala Rešetku. Tento katolícky kňaz, literát, historik, bibliograf, zberateľ, vydavateľ a ľudovýchovní pracovník pôsobil v Hornej Súči 20 rokov. Toto obdobie bolo obdobím namáhavej práce, sťaženej chatrným zdravím, no zanechal po sebe doposiaľ nedocenené hodnoty. Výročie smrti sme si pripomenuli v nedeľu 9. 5. 1999 pietnou spomienkou. Začali sme svätou omšou v kostole a o 13.00 bolo pokračovanie na cintoríne. Zmiešaný spevácky zbor zaspieval pri hrobe

Michala Rešetku hymnickú pieseň, potom mal príhovor pán farár Hluzák, ktorý vyzdvihol osobnosť tohoto kňaza. Všetci sa pomodlili ruženec s gitarovým doprovodom, pán farár, pán starosta a deti zo súboru Čajka sa poklonili pamiatke zosnulého a odovzdali kvety. Potom sa sprievod presunul k buste M. Rešetku, kde spevácky zbor zaspieval pieseň a odovzdali kvety. Pietna spomienka pokračovala v kultúrnom dome

básňou k úmrtiu a P. Michal príliehavým príspevkom oboznámil prítomných so životom a dielami



M. Rešetku. Na oslavách sa zúčastnil náš rodák O. Mrázik s manželkou a synom Alexandrom, ktorý aktívne pracuje v Matici slovenskej v Komárne. Jeho spomienky a zážitky príjemne spestřili nedeľné popoludnie.

Z matriky obce

Narodení v roku 1999

Balalová Bibiana	1. 2. 1999	č. 276
Bartek Marcel	12. 4. 1999	č. 275
Čapák Jozef	5. 2. 1999	č. 258
Fary Ladislav	15. 4. 1999	č. 389
Gurín Roman	27. 3. 1999	č. 417
Homá Romana	22. 1. 1999	č. 834
Chupáčová Nikola	20. 4. 1999	č. 170
Lenošková Michaela	23. 1. 1999	č. 843
Macharová Klaudia	17. 1. 1999	č. 965
Maršálka Leonard	5. 4. 1999	č. 928
Peťovský Erik	12. 2. 1999	č. 555
Stašák Mário	21. 4. 1999	č. 278
Škundová Kristína	3. 2. 1999	č. 844

Manželstvo uzavreli

Barteková Anna a Jozef Lehocký
Ľuba Blahová a Anton Šidlo
Eva Čapáková a Miroslav Jankovec
Dušan Čičák a Andrea Birasová
Zdena Gugová a Ing. Richar Šulík
Ľubomír Krovina a Mária Kráľová
Ľubomír Michalec a Katarína Barteková
Miroslav Ondračka a Naďa Čaklošová
Miroslav Palúšny a Mária Adašková
Daniela Plevová a Pavol Rolník
Ondrej Stašák a Gabriela Birasová
Miroslav Zemanovič a Marcela Mináriková

NAŠI JUBILANTI

90-roční občania

Babrnáková Magdaléna	2. 7. 1909	č. 437
Birásová Alžbeta	2. 4. 1909	č. 84
Blaho Ondrej	28. 9. 1909	č. 674
Čapák Ondrej	24. 11. 1909	č. 54
Šulínová Anna	21. 6. 1909	č. 617

80-roční občania

Barteková Agnesa	21. 2. 1919	č. 455
Birás Augustín	6. 4. 1919	č. 280
Gagová Alžbeta	28. 12. 1919	č. 420
Hulín Ondrej	6. 12. 1919	č. 316
Kalíková Irena	9. 11. 1919	č. 190
Likšo Ján	18. 9. 1919	č. 15
Orság Michal	23. 2. 1919	č. 747
Orságová Katarína	22. 12. 1919	č. 709
Poláčková Mária	6. 12. 1919	č. 846
Seriš Filip	3. 5. 1919	č. 377
Štefánková Rozália	2. 1. 1919	č. 908
Zemanovič Jozef	1. 4. 1919	č. 529
Zemanovičová Pavlína	13. 6. 1919	č. 371

Opustili nás

Barteková Emília	24. 3. 1999	č. 821
Bulejková Brigita	11. 3. 1999	č. 760
Čičáková Mária	3. 3. 1999	č. 427
Dohnan Jozef	7. 1. 1999	č. 305
Drhová Viktória	3. 1. 1999	č. 753
Gago Imrich	17. 1. 1999	č. 613
Gago Štefán	13. 2. 1999	č. 27
Gagová Anna	6. 5. 1999	č. 332
Hlávek Michal	24. 2. 1999	č. 105
Chudo Jozef	14. 4. 1999	č. 3
Klíková Alžbeta	13. 5. 1999	č. 345
Koprivňanský Milan	16. 2. 1999	č. 198
Kramárová Helena	5. 1. 1999	č. 950
Kučerák Ľudvik	27. 1. 1999	č. 370
Mikušincová Veronika	4. 1. 1999	č. 986
Plevová Anna	31. 1. 1999	č. 1028
Poláčková Serafína	17. 3. 1999	č. 909
Tarabus Štefan	26. 2. 1999	č. 786

Pozvánka

Pozývame vás na 3. ročník

Hornosúčanských 15 km

20. júna 1999 o 13.00 h z námestia

Cieľ: kultúrny dom Trnávka.

Tanečná zábava, ohňostroj.

Pod'akovanie

Ďakujeme RZ pri základnej škole, OcÚ Horná Súča, Súčanka, a.s., Farský úrad, Anne Birasovej, Milanovi Čičákovi, Viktorovi Šulhánkovi, Terézii Hojsíkovej, Petrovi Mrázikovi, Marte Knotekovej, Jane Gračkovej, Petrovi Danekovi, Jakubovi Sáskov, Margite Škundovej a Danke Ľudvíkovej za finančnú i materiálnu pomoc.

Všetci prispeli k úspešnému priebehu športového dňa. Poďakovanie patrí i pani učiteľke Oriškovej za zabezpečenie a bezchybnú organizáciu podujatia.

LIPKA

Vieme len brať alebo i dávať?!

Čítala som takýto príbeh: Rodičia, ktorí pochádzali z chudobných rodín, sa svojou pracovitosťou a svedomitosťou dopracovali ku skromnému blahobytu. V detstve a mladosti zažili biedu a hlad. A tak svojmu jedinému dieťaťu - synovi, dali všetko, čo si len zaželel.

Mínali sa roky, dieťa rástlo, ale začala sa u neho prejavovať telesná chyba - jeho ruky rástli neúmerne s ním. Zväčšovali sa tak rýchlo, že sa to už nedalo pred ľuďmi skryť. Rodičia chodili so synom k špecialistom, ale tí boli bezradní. Dali preto syna do nemocnice na pozorovanie. A čuduj sa svete, ruky po niekoľkých týždňoch prestali rásť. Nikto nevedel prečo sa rast rúk zastavil, nedávali mu predsa žiadne lieky.

Dieťa prepustili z nemocnice do "normálneho" života. Rodičia mu chceli vynahradiť pobyt v nemocnici a denne mu prinášali nové darčeky. Syn už nemusel ukazovať čo sa mu páči, stačilo nastričať ruky a prijímať. Rýchly rast rúk sa však znova obnovil.

Rodičia boli bezradní. Niekoľko im poradil aby navštívili múdreho starčeka v blízkej dedine. Využili túto radu a starčeka navštívili. Múdry človek si vypočul popis a priebeh choroby a napokon povedal:

"Koreň choroby sa nachádza v samotnom dieťati a vo vás. Vaše dieťa sa nenaučilo to, čo je v živote človeka dôležité, nenaučilo sa dávať. Jeho ruky sú ako nádoby, ktoré len berú a nič nedajú. Čím skôr sa váš syn naučí i dávať nielen brať, tým skôr jeho ruky nadobudnú normálnu veľkosť."

Zamyslime sa nad týmto príbehom. Koľko z nás by chodilo s dlhými rukami, koľkým by ruky prekážali pri chôdzi, keby táto "choroba" prepukla naplno?! Vela chceme brať a len málo sme ochotní dávať. Až veľmi často uvažujeme, či sa oplatí niečo niekomu dať. Nie sme vďační za to, čo dostávame, sme presvedčení, že nám to patrí. Ak urobíme nejakú službu, hneď sa pýtame: čo za to?

No naše ruky nie sú len otrčené na prijímanie, ony pripomínajú aj hrable. Hrable hrabú vždy iba jedným smerom - k sebe. Hrabeme naše, bratove, susedove, cudzie, dobroty i špinu. Už sme tak zahrabaní, že nedokážeme vidieť a

precítiť krásu ľudí, prírody, sveta. A tam krásu pomaly umiera, lebo nemá koho potešiť. Ničíme si ju my, ničíme seba, ničíme budúcnosť potomkov. Naše city sú otupené. Už nám nezáleží ani na tom, že kúsok od nás sa zabíja, vraždí, že aj s našim tichým súhlasom človek ničí človeka

pod zámenkou národnostných a náboženských hesiel, pod zámenkou vraj "uchovania, či nastolenia" mieru.

Poskytujeme "pomoc", ale chceme aby o tom vedel celý svet. Nie sme ochotní anonymne a nezištne sa vzdať toho, čo nám nebude chýbať alebo čo nám zvyšuje.

V máji, viac ako pred pol storočím, sa skončila vojna, ktorá poznačila všetky krajiny Európy. Poznačila ich tak, že ešte dodnes sú po nej neprijemné pamiatky. A teraz znovu v máji sa naplno rozhára vojnový plameň na našom kontinente.

Prečo?! Určite preto, že človek dnešnej doby v honbe za vlastníctvom stráca a stratil morálne hodnoty, stratil úctu k životu, začal zneužívať náboženstvo pre svoj prospech, nemá čas na zdokonaľovanie svojej osobnosti a už vôbec nemá čas pre svojich potomkov, ktorých ďalej plodí.

Toto všetko je vážne varovanie pre nás. Zmeňme svoj postoj k životu, k ľudom, k sebe samým - ešte stále nie je neskoro!

Nemávajme rezignovane rukou nad tým, čo sa deje, neobracajme sa k dianiu okolo nás chrbtom!

Pozrime sa na svoje ruky. Čo môžeme o nich povedať? Zastavme ich "rýchli rast" spôsobený sebeckosťou a chamtivosťou.

Vaša Lipka

Deň matiek

Nežné a sladké od mlieka je prvé slovo človeka.

Znamená v reči človečat, čo každý má tak veľmi rád.

Má jednoduchú výslovnosť, no dá to práce viac než dosť, kým nešikovné detské ústa sladké slovo rozlúšťa a začnú volať mama, mama.

Mama je vždy len jedna, len jedna mama vie dať život, rozdávať horúcu materinskú lásku a liečiť pohladením. Hoci neraz nemá čas, veď je manželkou, zamestnanou ženou, každodenne nás presvedča o svojom nenahraditeľnom poslaní v rodine a v spoločnosti. Preto si každá matka zaslúži, aby sme jej darovali svoje srdcia plné úcty a lásky. Deň matiek je iba jediný deň, kedy môžeme dať toto verejne najavo. My sme tento deň oslávili 9. mája o 15.30 h. v kultúrnom dome. Na začiatok sa všetkým mamám úprimne poďakoval starosta obce pán Bilčík a poprial im veľa zdravia a pekných chvíľ v kruhu svojich blízkych. Potom symbolické ďakujem počuli mamičky od najmenších detí z MŠ a žiakov ZŠ pomocou básní, piesní a tancov. Lenka Koželová zložila pri tejto príležitosti pre svoju mamičku báseň:

Jarný sviatok

Na jar, keď sa už žitko seje,
keď už snehu nikde nie je,
vtedy všetky detičky,
obdarujú mamičky.
Čo im ony dajú k sviatku?
Zopár kvietkov na pamiatku.
Ba i božtek na líčka,
raduje sa mamička.
Keď ma bolí moja nôžka,
poľúka ju mama troška.
A keď prídem zo školy,
hneď mi hrať sa dovoľí.
Keď dostanem jednotku,
daruje mi dobrôtku.
Veľmi ľúbim mamičku,
darujem jej túto básničku.

Spevácka súťaž - Trenčianske hodiny

Výborné výsledky dosiahli v obvodnom i okresnom kole speváckej súťaže Trenčianske hodiny naše dievčatá.

Po troch 1. miestach a dvoch 3. miestach v obvodovej súťaži výrazne potvrdili svoj talent a pripravenosť i v okresnej súťaži.

Výsledky:

Katégoria trio: 1. miesto Anna Dohnanová, Silvia Macharová, Beata Panáková

Katégoria duo: 1. miesto: Silvia Macharová

rová, Lubica Kramárová

2. miesto Eva Gugová, Alena Zemanovičová

Katégoria sólo: 3. miesto Beata Panáková

Víťazka obvodovej súťaže Lucia Žužiová spievala pekne, trošku však podľahla tréme a na stupeň víťazov sa nedostala. Dievčatá pripravovala a viedla pani učiteľka Šatková.

ZO ŽIVOTA NAŠICH OSÁD

Horná Súča, dedina je obklopená piatimi osadami - Dúbrava, Horná a Dolná Závrská, Vlčí Vrch, Trnávka a Krásny Dub. Každá osada je obklopená sústavou rozptýlených usadlostí a samôt pomenovaných väčšinou podľa rodín, ktoré ich obývali či obývajú. V Hlásniku začíname uverejňovať rubriku "Zo života našich osád".

TRNÁVKA

Trnávka je najbližšou osadou Hornej Súče. Leží severozápadne od dediny na pokračovaní štátnej cesty, vo vzdialenosti 1 km. Z urbanistického hľadiska je typickou radovou zástavbou. Z hľadiska funkčného členenia prevláda obytná funkcia, čiastočne je zastúpená funkcia rekreačná. Občianska vybavenosť je zastúpená ZŠ ročník 1. - 4., kultúrnym domom, predajňou potravín, požiarou zbrojnicou a knižnicou. Na konci osady sú 2 horárne.

K Trnávke patria osady Predný Bzovík, Prostredný Bzovík, Zadný Bzovík, U Drhov, U Panákov, U Jurinov, Kuciakova Kopanica, U Poláčkov, U Žáčkov, U Borotov, U Barincov, U Štefánkov a Depšinska Dúbrava - chránená krajinná oblasť.

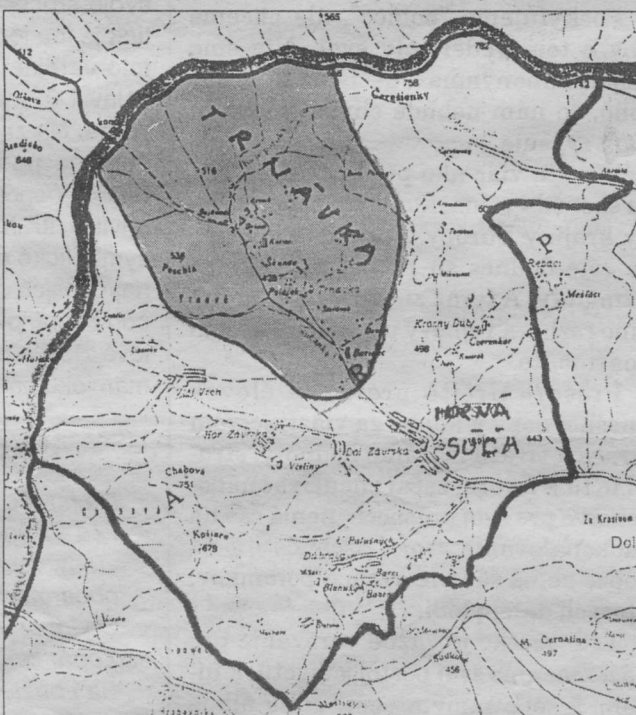
Na Depšinskej Dúbrave, kde predtým bývala roľnícka usadlosť, vznikla chatová osada pozostávajúca z 8 chat. Časť osád je ťažko prístupných, najmä v nepriaznivom počasí a v zime. Na osade žije 514 obyvateľov, sústredených v 181 číslach domu.

Z tohoto počtu je 95 dôchodcov a to 12 ľudí je starších ako 80 rokov, 33 ľudí 70 - 80 ročných a 50 ľudí 60 - 70 ročných. Najstaršia občianka na tejto osade je Anna Fáyová narodená 20. 10. 1904. Osada má 5 vysokoškolákov (Poláček Ján * 1931, Mária Brázdová * 1950, Anna Kramárová * 1965, Helena Jurčiová, vyd. Serešová * 1968, Radoslav Bilčík * 1974), Miroslav Bilčík študuje na kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre a Anna Škundová, ktorá po 4-ročnom absolvovaní seminára rádu Vincentiek v Nitre a po prijatí rehoľného mena Justína bola v apríli toho roku vyslaná na sväté misie do Pezinku. Z tejto osady pochádza aj dcéra kresťanskej lásky svätého Vincenta Mária Koleta Gagová.

Vznik a vývoj školy

Doslovne opísané zo školskej kroniky bez úpravy štylizácie.

Deti z osady Horná Súča - Trnávka boli zaškolené do školy v Hornej Súči - dedina.



Dochádzali v čase - nečase 3 - 5 km peši po poľných cestách. V obci Horná Súča prejavil sa nedostatok priestorov na zaškolenie všetkých detí z osád. Museli triedy umiestňovať v provizórnych miestnostiach po osadách. Takto bolo aj s deťmi z osady Trnávka. Musela byť zriadená dvojtriedna škola na tunajšej osade. Za pochopenia občanov hlavne Martina Štefánka, ktorý dal k dispozícii prispôbiť otcovský dom

"u Štefánkov", čís. 637 za účelom vyučovania detí na Trnávke. Bolo to 1. februára 1941.

Učebná miestnosť bola iba jedna o rozmeroch 8 x 5 m s chodbou, ktorá bola spoločná aj pre majiteľa domu. Škola bola rímsko-katolícka. Novoutvorená škola mala dve triedy. Triednym učiteľom VI. tr. bol Alojz Gumiš, ktorý mal v triede tento počet žiakov:

VI. tr. 1. ročník 30 žiakov

4. ročník 16 žiakov

5. ročník 11 žiakov

Spolu 57 žiakov (35 chlapcov + 32 dievčat)

V VII. tr. bol triednym učiteľom Baláž

VII. tr. 2. ročník 21 žiakov

3. ročník 12 žiakov

6. ročník 6 žiakov

7. ročník 1 žiak

8. ročník 2 žiaci

Spolu 42 žiakov

Školníkom bol menovaný Martin Štefánek, číslo domu 637.

Po 2. svetovej vojne bola škola poštátnená. Riaditeľom školy bol spočiatku Jozef Rosa, potom prevzal riaditeľstvo školy Emil Michalík, po ňom Mária Bukovská.

Od 1. septembra 1948 bola škola znárodnená pod názvom Národná škola 1. - 5. roč. v Hornej Súči - Trnávke.

Od 1. septembra 1948 žiaci 6. až 8. ročníka boli zaškolení v ústrednej škole v dedine.

Výstavba novej školy na Trnávke

V roku 1959 z iniciatívy občanov v Trnávke začala sa vyjednávať stavba novej školy pri ceste, ktorá vedie z obce Horná Súča na Trnávku k polesiu. Najväčšiu iniciatívu prejavil občan Augustín Štefánek, syn Martina Štefánka, ktorý sa medzičasom oženil a nemal kde bývať. Býval spolu s rodičmi a sestrou v jednej izbe. Preto Štefánek navrhol stavať školu dvojtriednu s bytmi pre učiteľov, lebo na osade nebolo vhodného bývania pre učiteľov, museli dochádzať z dediny 3 km. Dochádzka bola pre nich veľmi obťažná, lebo škola bola na kopci (u Štefánkov) vzdialenej od cesty asi 800 m. Prístup bol neschodný, zvlášť za daždivého počasia.

Za podpory MNV dal Okresný národný výbor - odbor školstva súhlas k stavbe. Škola sa začala stavať v akcii "Z".

Pozemky pod stavbu novej školy museli byť vyvlastnené od tunajších občanov a riadne zaplatené. Výber staveniska, výmera činila 6 566 m², za čo bolo zaplatené 32 860 Kčs. Plány na školu boli kopírované z inej obce, kde bola postavená budova takého istého slohu.

Stavba narazila na ťažkosti v zadovážovaní materiálu a v pracovných silách, takže stavba veľmi pomaly pokračovala. ONV - Odbor školstva v Trenčíne dal stavbu dokončiť OSP (Okresnému stavebnému podniku). Tento stavbu ikončil k 1. augustu 1961. Riaditeľom školy bol Jozef Znášik. Triednou učiteľkou bola Oriškoová. Škola mala 78 žiakov.

V školskom roku 1961-62 bola škola premenovaná na Základnú deväťročnú školu 1. až 5. roč., pričom 5. roč. bol zaškolený v dedine.

V školskom roku 1964-65 bol riaditeľ školy Jozef Znášik s manželkou na vlastnú žiadosť preložený od 1. septembra 1964 na ZDŠ do Zlatoviec. Na toto uvoľnené miesto bol menovaný za riaditeľa Štefan Kalužný.

Na škole sa starala o čistotu školníčka Katarína Štefánková z Trnávky č. d. 728.

Tunajšia škola mala družobný styk s malotriednou školou ZDŠ v Rudiciach na Morave, okres Uherské Hradište.

Od školského roku 1973-74 je škola trojtriedna.

Riaditeľ školy Štefan Kalužný ukončil vedenie školy odchodom na dôchodok a dňom 1. januára 1977 prevzal vedenie školy s. Slávik Milan.

Od školského roku 1977/78 je škola dvojtriedna. 1. a 3. ročník vyučovala s. uč. Anna Sláviková, 2. a 4. ročník vyučoval riaditeľ školy Milan Slávik.

V školskom roku 1996-97 škola je jednotriedna s 2. a 3. ročníkom. Žiaci 1. a 4. ročníka chodia do ZŠ v Hornej Súči.

V školskom roku 1997/98 je škola dvojtriedna. Riaditeľka školy - Mgr. Anna Sukubová.

I. trieda (1. - 2. ročník) triedna učiteľka Terézia Chudá

II. trieda (3. - 4. ročník) Mgr. A. Sukubová, Milan Slávik

Vznikol školský klub detí - sl. Miroslava Micháliková.

Oprava kotolne za sponzorské príspevky

Úprava exteriéru školy, reorganizácia vnútorných priestorov.

Zapájanie žiakov do súťaží:

Prednes poézie a prózy - 3. miesto Dušan Maršalka

Výtvarná súťaž NAGANO - 6 vystavovaných prác v Japonsku

Beh Hornou Súčou - 1. miesto Soňa Gračková

-3. miesto Daniel Gračka

Futbalový turnaj o Skalského slona v Opatovej - 4. miesto

Akcie základnej školy: Mikulášska besiedka v škole, návštevy divadelných predstavení v Trenčíne v nedeľu odpolednia 1 x mesačne, detský karneval, stavenie Mája pri kultúrnom dome v Trnávke, verejné vystúpenia žiakov na Jasličkovej pobožnosti v kostole, vystúpenia žiakov v kultúrnom dome pre dôchodcov, ku Dňu matiek.

Jubilejné stretnutie rodákov šesťdesiatnikov z Hornej Súče

Prvý mája 1999

V krásnom kúte nášho rodného kraja v Hornej Súči - obklopeného vencom Bielych Karpát, lesov, lúk, bystrín a potôčikov dňa 1. mája pod názvom "Zahučali hory, zahučali lesy" sa uskutočnilo stretnutie šesťdesiatnikov, rodákov z Hornej Súče.

Zraz účastníkov bol v miestnom kultúrnom dome. Tohto stretnutia sa zúčastnilo 80 jubilantov. Stretnutie bolo veľmi dojímavé a srdečné tým, že medzi nás prišli i naši spolurodáci z východu, stredu Slovenska, zo zahraničia, z Čiech a Moravy. Po srdečnom a milom privítaní a oboznámení s programom pani Hojsíkovou sme sa zúčastnili všetci spoločne sv. omše v miestnom kostole.

Po skončení sme odišli na cintorín, kde sme sa poklonili pamiatke našich zosnulých spolurodákov.

Ďalej nasledovalo slávnostné posedenie pri bohato prestretých stoloch, na ktorých nechýbali rôzne druhy zákuskov, súčanské koláče od tety Tonky Šulhánkovej. Pri pohľade na túto hojnosť bolo vidieť súčanskú pohostinnosť a srdečnosť. Bolo cítiť vôňu domova a teplo materinských rúk. Boli sme jedna veľká rodina.

A prišiel čas spoznávanie sa, pohody v kruhu našich jubilantov - spomienky na roky mladosti, prvých lások - škoda ako ten čas letí. A čas zábavy pri rezkých tónoch dychovej hudby Chabovienka, tancoval kto mohol a veru nebolo cítiť a vidieť, že nám je "60".

Jubilantov svojou prítomnosťou pozdravil, privítal a prihovril sa pán starosta P. Bilčík s manželkou a dôstojný

pán Hluzák svojim srdečným blahoželaním prejavil úctu každému jubilantovi.

Počas tejto slávnostnej pohody sa nám prihovorela pani Eva Stopková - Gagová, kde vo svojom prihovore oživila spomienku na roky prežité v rodnej obci.

Volné hudobné chvíle nám spríjemnil a oživil "Súčanský vtipkár - humorista Tonko Mikušinec - Plánčik". Z ktorého sálala a prekypovala radosť, pohoda a spokojnosť. Tonko, len tak ďalej, nech ťa humor a tvoje hudobné nadanie nikdy neopustí. A tancovali, zabávali sme sa až do bieleho rána.

Nastal čas rozlúčky, stiskov rúk a predsavzatí, túžby o 5 rokov zase v našej rodnej "Súčičke" nezabúdať na miesto kde siahajú naše korene a kde patríme.

Na záver mi patrí za jubilantov poďakovať sa všetkým, ktorí sa podieľali na príprave tohto nezabudnuteľného stretnutia - hlavne organizátorom M. Švajdovej, A. Stehlíkovej a A. Bizoňovej.

A do budúca "Postoj chvíľa" a pre všetkých jubilantov náruč láskyplných slov, pohodu - buďte obklopení láskou vašich najmilších, najbližších a v zdraví sa tešte na ďalšie stretnutie.

Za všetkých zúčastnených ďakuje a spomína jedna z účastníčok.

Mária

Úvaha - slohová práca žiačky základnej školy

Čo mi dala základná škola

Ani sa mi veriť nechce, že je to už deväť rokov, čo som prišla do tejto školy. Akoby to bolo iba nedávno, čo som po prvýkrát stála vo vchodových dverách. Onedlho pôjdem cez ne poslednýkrát.

Moja najstaršia spomienka na túto školu je zápis do prvého ročníka. Bola som na seba veľmi hrdá, keď som dostala knihu, v ktorej som si vtedy prezerala len obrázky. Pamätám sa na to, ako som za prítomnosti pani riaditeľky Adamcovej napísala svoje prvé, síce krivé a hrboľaté "a". Vtedy sa mi zdalo také krásne. V tejto škole som zažila nesmierne množstvo veselých i smutných dní. Medzi moje najkrajšie spomienky patrí lyžiarsky výcvik. Hoci som bola viac na zemi ako na lyžach, atmosféra, ktorá tam vládla sa nedá jednou vetou opísať. Pamätám sa na svoju prvú pätku a

chvíle, keď som si hovorila: "Panebože, ak ma dnes nevyvolajú, sľubujem, že zajtra sa naučím na každú vyučovaciu hodinu". Pamätám sa na tie príklady, keď som si myslela, že nič náročnejšie sa nedá vymyslieť.

Táto škola mi dala nesmierne veľa. A to nehovorím len o schopnostiach a vedomostiach, ktoré som sa do svojej hlavy snažila natlačiť. S vďačnosťou si spomínam na pedagógov, ktorí nám s láskou odovzdávali svoje vedomosti.

Veď kto by aj zabudol na svoju prvú pani učiteľku. Najradšej však spomínam na svojich spolužiakov. Už nikdy sa nevrátia chvíle prežité v tých známych školských laviciach. Zostanú len spomienky a priateľstvo na celý život.

Marta Repová

História festivalu dychových hudieb "Okolo Súče" v Hornej Súči

1. ročník - 5. 7. 1991

1. Žiacky dychový orchester - Horná Súča
2. Mládežnícka dychová hudba Komoranka - Horná Súča
3. Dychová hudba Hornosúčanka - Horná Súča

2. ročník - 28. 6. 1992

1. Žiacky dychový orchester Komoranka - Horná Súča
2. Detský dychový orchester - Dolná Súča
3. Mládežnícka dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
4. Dychová hudba Opatovanka - Opatová
5. Mládežnícka dychová hudba Komoranka - Horná Súča
6. Dychová hudba Hornosúčanka - Horná Súča
7. Dychová hudba Vičovanka - Horná Súča
8. Dychová hudba Stříbrňanka - Babice (ČR)

3. ročník - 20. 6. 1993

1. Žiacky dychový orchester Komoranka - Horná Súča
2. Dychová hudba Nováček - Horná Súča
3. Mládežnícka dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
4. Dychová hudba Komoranka - Horná Súča
5. Dychová hudba Hornosúčanka - Horná Súča
6. Detský dychový orchester - Dolná Súča
7. Dychová hudba Opatovanka - Opatová
8. Dychová hudba Trenčianska dvanástka - Trenčín

4. ročník - 26. 6. 1994

1. Žiacky dychový orchester Komoranka - Horná Súča
2. Mládežnícka dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
3. Dychová hudba Komoranka - Horná Súča
4. Dychová hudba Hornosúčanka - Horná Súča
5. Detská dychová hudba - Dolná Súča
6. Dychová hudba Opatovanka - Opatová
7. Dychová hudba Hrabovanka - Hrabovka
8. Dychová hudba Záhorácki strýci - Bratislava

5. ročník - 25. 6. 1995

1. Dychová hudba Komoranka - Horná Súča
2. Mládežnícka dychová hudba - Dolná Súča
3. Dychová hudba Hrabovanka - Hrabovka
4. Dychová hudba Opatovanka - Opatová
5. Dychová hudba Hornosúčanka - Horná Súča
6. HORSUS - Horná Súča
7. Dychová hudba Bošáčanka - Bošáca

6. ročník - 21. 7. 1996

1. Mládežnícka dychová hudba - Dolná Súča
2. Dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
3. Dychová hudba Hrabovanka - Hrabovka
4. Dychová hudba Vičovanka - Horná Súča
5. Dychová hudba Komoranka - Horná Súča
6. Mestský dychový orchester - Trenčín
7. Dychový orchester - Bahnholt (Holandsko)

7. ročník - 29. 6. 1997

1. Dychová hudba Komoranka - Horná Súča
2. Dychová hudba Drietomanka - Drietoma
3. Dychová hudba Horalka - Bojkovice (ČR)
4. Dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
5. Dychová hudba Bučkovanka - Moravské Lieskové
6. Dychová hudba Textilanka - Trenčín
7. Dychová hudba Lidečanka - Lidečko (ČR)

8. ročník - 30. 8. 1998

1. Dychová hudba Chabovienka - Horná Súča
2. Dychová hudba Drietomanka - Drietoma
3. Dychová hudba Opatovanka - Opatová nad Váhom
4. Dychový orchester Horná Súča
5. Dychová hudba Stříbrňanka

Olympiády

I v tomto roku sa naši žiaci zapojili do najvýznamnejších a najnáročnejších súťaží - školských olympiád.

Geografická olympiáda: V okresnom kole získal Martin Lukšo 3. miesto a Štefan Ondračka 6. miesto. V krajskom súťaži v Novom Meste nad Váhom získal certifikát úspešného riešiteľa Martin Lukšo.

Fyzikálna olympiáda: Rovnako úspešne vystúpili naši žiaci aj vo fyzikálnej olympiáde. Branislav Paříš a Marcela Barinčová sa stali úspešnými riešiteľmi. Výborné 3. miesto opäť s postupom do krajskej súťaže získal Martin Lukšo. Veríme, že sa mu bude rovnako dobre dariť i v Púchove. Žiakov na olympiády pripravovali pani učiteľky Balajová a Zubová.

Lyžiarsky kurz

Tento školský rok uskutočnila ZŠ 3-tyždňový základný lyžiarsky kurz pre 8.A, 7.B a 7.A triedu. Kurz absolvovalo 68 dievčat a chlapcov, ktorí sa naučili základy lyžovania v peknom prostredí Hornej Súče. Svoje schopnosti preverili v záverečných pretekoch v slalome a zjazde. Najlepší z jednotlivých tímov boli: Tomáš Orság, Pavol Tarabus, Ján Chovanec, Jana Vašíčková, Lenka Orišková, Gabriela Vrbovská, Václav Bulejko, Ladislav Machara, Stanislav Habánik, Magdaléna Mráziková, Kristína Červeňanová, Marcela Juricová, Dušan Michal, Gabriela Novomeská, Alena Gugová, Miroslava Ranková, Darina Krovinová. Kurz viedli: p. Mgr. T. Orišková, Mgr. N. Nováková a Mgr. Z. Šatková.

Recitačné súťaže

V školskom kole recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín sa zúčastnilo 59 žiakov - najlepších recitátorov.

V jednotlivých kategóriách zvíťazili:

Poézia: Ľudmila Leváková, Peter Panák, Beata Panáková
Próza: Eva Kalíková, Miroslava Pekárková, Miroslava Ranková

Rozprávkové vretienko

Okresnú súťaž v prednese rozprávky Rozprávkové vretienko organizovala základná škola v spolupráci s MKS Horná Súča. V kultúrnom dome sa predstavilo 20 recitátorov z 12 škôl okresu Trenčín. Výbornú úroveň mala najmä kategória žiakov 1. stupňa.

Výsledky - mladší žiaci:

1. miesto Mária Hrádocká ZŠ sv. Svorada a Benedikta Trenčín, 2. miesto Eva Kalíková ZŠ Michala Rešetku Horná Súča, Matúš Orság ZŠ Horná Súča Závrská, 3. miesto Veronika Lišková ZŠ Trenčine - Kubranská cesta, Monika Pagáčová ZŠ Trenčianska Teplá

Výsledky - starší žiaci:

1. miesto Barbora Martišová ZŠ Trenčín - Bezručova ul., 2. miesto Peter Panák ZŠ Michala Rešetku Horná Súča, 3. miesto Monika Čverenkárová ZŠ Dolná Súča

Najlepší dvaja recitátori z každej kategórie reprezentovali okres Trenčín v krajskej súťaži Rozprávkové vretienko. I tu zopakovala 2. miesto Eva Kalíková. Postúpila už 2-krát do medzinárodnej recitačnej súťaže v Bratislave, ktorú organizuje ZŠ Alexandra Dubčeka.

V konkurencii 29 recitátorov z 3 štátov získala krásne 6. miesto a diplom za vynikajúci prednes rozprávky, k tomu i pekné vecné ceny.

Hviezdoslavov Kubín - obvodové kolo

Zo šiestich účastníkov našej školy sa najlepšie darilo Ľudmille Levákovovej, ktorá získala 2. miesto a postúpila do okresnej súťaže v Melčiciach-Lieskovom. Najúspešnejšie recitátorky pripravovala pani Dana Zakopčanová zástupníčka školy.

Výtvarné súťaže

Vo výtvarných súťažiach si žiaci našej školy stále udržiavajú dominantné postavenie v okrese Trenčín a získavajú významné úspechy vo všetkých súťažiach a výstavách.

Lidice 1999 - medzinárodná detská výtvarná výstava v Českej republike. Na 26. ročníku boli práce detí zo 62 štátov celého sveta. Medzi ocenenými prácami boli i dve našich žiakov Miroslavy Pekárkovej a Tomáša Blihu.

Yesmír očami detí - okresná súťaž (15 škôl, 352 prác). Ocenené práce Lucia Žúžiová, Jana Michaličková. Obe práce postúpili do celoslovenskej súťaže.

Európa v škole - okresná súťaž (19 škôl, 96 prác). 2. kategória: 1. miesto Magdaléna Mráziková, 2. miesto Eva Kalíková, 3. kategória: 1. miesto Monika Michaličková, 3. miesto Lívia Mráziková

V celoštátnej súťaži v Bratislave získala Čestné uznanie Eva Kalíková. Spoločne s pani učiteľkou Ondruškovou si bola ocenenie prevziať v Bratislave.

Všetkým úspešným deťom srdečne blahoželáme a ďakujeme za peknú reprezentáciu základnej školy i obce Horná Súča. Rovnaké poďakovanie patrí i pedagógom, ktorí rozvíjajú ich schopnosti a talent.

Dušan Černek, riaditeľ školy

Kapitoly zdravej výživy

Ako hlad prispel k objavu

Dánsky lekár Dr. Mikkel Hindhede (1862 - 1945) začal už ako študent medicíny pochybovať o správnosti teórie, podľa ktorej dospelý človek potrebuje 120 - 125 g bielkovín denne. On sám vyrástol v prostredí, kde ľudia ťažko pracovali a pritom sa živili stravou, ktorá ani zďaleka nezodpovedala požadovanej norme. Táto pozostávala z jačmennej kaše, zemiakov, hrubého ražného chleba, trošky mlieka a nepatrného množstva mäsa, ktoré bolo pokrúšané na drobné kúsky a zamiešané do ostatného jedla iba ako korenie.

Okrem problému množstva bielkovín ho zamestnávala aj otázka stráviteľnosti otrúb, o ktorých vtedy platilo, že sú pre človeka nepoživatelné. Po dlhoročných pokusoch s rôznymi možnosťami výživy s nízkym obsahom bielkovín napokon dokázal, že človek je najzdravší, najvýkonnejší a najvytrvalejší vtedy, keď jeho strava obsahuje iba štvrtinu odporúčanej dávky bielkovín, ktorú úplne pokrývajú potraviny z rastlinných zdrojov. Keď pátral, na základe čoho boli stanovené vtedy platné vysoké dávky bielkovín, s prekvapením zistil, že tieto dôkazy boli úplne nedostačujúce. Dávka bola stanovená na základe jedlého listika jedného pracovníka v laboratóriu. Seriózne pokusy s nižšími dávkami bielkovín sa vlastne nikdy neuskutočnili, robili sa síce, ale len veľmi krátko a to so stravou nevýhodného zloženia (múka, škrob, cukor, maslo, bez vitamínov a minerálnych látok).

Neskôr sa Hindhede stal riaditeľom Vysokého ústavu výživy v Kodani a svoje poznatky zverejnil vo viacerých publikáciách, ktoré vyvolali veľký rozruch. Jeho poznatky obsahovali 5 zásad:

1. Teória o menejcennosti rastlinných bielkovín bola pomýlená.
2. Otruby z obilja obsahujúce vysokocenné látky majú byť potravínou ľudí a nie krmivom pre zvieratá.
3. Človek môže lepšie žiť, keď bude užívať len tretinu doteraz bežného množstva bielkovín.
4. Stravovanie ľudí mäsom zo zvierat znamená veľkú stratu výživných látok.
5. Otruby nie sú - ako to bolo dotiaľ propagované - pre človeka škodlivé, ale obsahujú vysokohodnotné a pre ľudí významné živiny.

Najväčší dôkaz o správnosti svojich poznatkov podal Hindhede v priebehu 1. svetovej vojny, kedy Dánsko postihla zo strany Nemecka úplná blokáda. Treba zdôrazniť, že Dánsko síce produkovalo maslo, syry, slaninu, ale na základe prevažne dovážaného krmiva. V roku 1917 však malo k dispozícii iba tretinu potrebného množstva z vlastnej úrody. Krajine hrozil hlad. V tejto kriticknej situácii poverila vláda Dr. Hindheho organizovať pridelový systém. Hindhede vyriešil tento ťažký problém geniálne. Nariadil likvidáciu 50 % ošípaných a takto ušetrené obilie, ze-

mliaky a krmivo z otrúb použil pre ľudí. Tak tiež počet kráv nechal znížiť o tretinu. Týmto opatrením sa ušetrilo 800 tisíc ton obilja ako potravina pre obyvateľstvo, ktoré by bolo pôvodne krmivom pre dobytok. V celej krajine zaviedol pečenie celozrnného ražného chleba s prídavkom 15 % pšeničných otrúb, zakázal pálenie liehu z obilja a zemiakov a tiež o polovicu znížil výrobu piva.

Týmito zásadami sa podarilo zachrániť obyvateľstvo Dánska pred hladom. V roku 1917 Nemecko hladovalo, hoci v pomere na jedného obyvateľa malo podstatne väčšie množstvo potravín. Nemci sa dopustili chyby, lebo si chceli zachovať stavy dobytky, ktoré im spotrebovali najmenej 80 % potravín, ktoré mohli byť určené pre obyvateľstvo.

Aký bol výsledok? Už v prvom roku zavedenia spomenutých opatrení klesla úmrtnosť populácie oproti predchádzajúcim údajom o 17 % a nápadne sa znížila aj chorobnosť, takže lekári sa sťažovali na nedostatok práce. Navyše štát ušetril niekoľko 100 miliónov dánskych korún a mohol potravinami pomôcť aj susednému Švédsku. A keď v posledných vojnových a prvých povojnových rokoch kosiť podvyživené obyvateľstvo Európy obávaná španielska chrípka a úmrtnosť v nich vzrástla až o 27 %, v Dánsku - naopak - klesla o 2 %.

Prof. Wiegner z Vysokkej technickej školy v Zürichu ešte v roku 1915 na základe vlastných skúseností prišiel k rovnakému uzáveru ako Dr. Hindhede: "Pretože človek je schopný tráviť otruby rovnako ako ošípané a prežuvayce, kŕmenie zvierat otrubami znamená pre ľudí stratu 90 % výživnej hodnoty obilja".

Dánsky pridelový systém v 1. svetovej vojne predstavoval naozaj veľkorysý a úspešný výživový pokus na trojmiliónovom národe, ktorého strava sa zakladala na zvýšenej spotrebe celozrnného chleba, zemiakov a jačmennej krupice, na silne zníženej spotrebe bieleho pečiva a tuku, taktiež na minimálnej spotrebe mäsa. Spotreba mlieka zostala nezmenená, lebo sa znížil stav ošípaných, ktoré vypili v Dánsku viac mlieka ako ľudia.

I napriek tejto už viac ako 80-ročnej vynikajúcej skúsenosti sa vo výžive žiaľ doteraz nič nezmenilo. Nielen predtým, ale i potom sa tieto nenahraditeľné vitálne látky nedávali ľuďom ale zvieratám.

Keby sa nebolo časom na tieto objavy zabudlo, mohli sa ďalším výskumom tieto poznatky rozvinúť a tak prirodzenou stravou značnou mierou prispieť k zlepšeniu zdravotného stavu obyvateľstva.

Do prichádzajúceho leta všetkých priaznivcov našej rubriky pekne pozdravuje a lásku v našich srdciach želá

Ján Lysý

Použitie prameň:

Experiment vo výžive (PhDr. L. Makovická)
Naša strava, náš osud (MUDr. Max Bruker)

Obecný úrad v Hornej Súči
Vás pozýva na

IX. ročník

FESTIVALU

DÝCHOVÝCH HUDIEB

OKOLO SÚČE

dňa 27. júna 1999 o 14.00 h
na námestí v Hornej Súči

účinkujú:

CHABOVIENKA z Hornej Súče

BOŠAČANKA z Bošace

TEXTILANKA z Trenčína

DRIETOMANKA z Drietomy

TURANKA zo Starej Turej

ORCHESTER z Hornej Súče

VLČNOUJANKA z Vlčnova (ČR)

Záver programu - spoločný koncert
Uskup volaj.



Po skončení festivalu o 18.30 h bude
v záhradnej reštaurácii
TANEČNÁ ZABAVA
s DH VLČNOUJANKA
Vstupné: 30,- Sk

HORNOSÚČANSKÉ HUDOBNÉ LETO 1999

účinkujú

4. júla - **GRAND**

18. júla - **CHABOVIENKA**

1. augusta - **HORSUS**

15. augusta - **DFS ČAJKA**

na námestí v Hornej Súči
začiatok o 18.00 h

Školské športové okienko

Dňa 30. apríla 1999 sa uskutočnil 24. ročník cezpoľného behu - Beh Hornej Súče. V 12 kategóriách súťažilo 204 bežcov. Privítali sme žiakov z málotriednych škôl - Závrská, Trnávka a žiakov zo ZŠ - Dolná Súča, Soblahov, Melčice-Lieskové, sv. Michala Nemšová, Kubranská ul. Trenčín.

Víťazi v kategórii žiakov 1. stupňa:
 Žiaci 1. roč.: Domino Blaho
 2. roč.: Pavol Dohnan
 3. roč.: Tomáš Šulhánec
 4. roč.: Viktor Tarabus
 Žiačky 1. roč.: Zuzana Surovčíková
 2. roč.: Soňa Blahová, Závrská
 3. roč.: Mária Michalová
 4. roč.: Júlia Serišová, Závrská
 5., 6. žiačky 1. miesto Monika Cverenárková, Dolná Súča, 2. miesto: Veronika Kadáková, Kubranská ul. Trenčín, 3. miesto: Stanislava Goreková, Soblahov
 5. - 6. žiaci 1. miesto: Juraj Prívar, Kubranská ul. Trenčín, 2. miesto: Marek Trška, sv. Michala Nemšová, 3. miesto: Tomáš Valach, Soblahov
 7., 8., 9. žiačky 1. miesto: Mária Jakvisová, Kubranská ul. Trenčín, 2. miesto: Katarína Klinková, Horná Súča, 3. miesto: Katarína Lukšová, Horná Súča
 7., 8., 9. žiaci 1. miesto Dominik Brezovský, Soblahov, 2. miesto Dušan Gabriš, sv. Michala Nemšová, 3. miesto Martin Vitko, Kubranská ul. Trenčín

Turnaj v stolnom tenise

Tento rok sa turnaj v stolnom tenise konal 30. 3. 1999. Svoju šikovnosť v hre sa snažilo dokázať 34 chlapcov a dievčat.

Víťazi v jednotlivých kategóriách:
Mladší žiaci: 1. miesto Michal Gago, 2. miesto Štefan Guga, 3. miesto Peter Panák
Žiačky: 1. miesto Lenka Orišková, 2. miesto Alena Gugová, 3. miesto Veronika Macharová
Starší žiaci: 1. miesto Štefan Guga, 2. miesto Miroslav Blaho, 3. miesto František Guga

Šport v obci

A konečne je tu niečo aj pre ženy.

Po dlhotrvajúcej prestávke, keď jediným športovým vyžitím bol futbal sa objavilo niečo aj pre nežné polovičky. Všetky dievčatá, slečny, ženy a babyčky, ktoré chcú urobiť niečo pre svoje zdravie, krásu, kondíciu a postavu srdečne pozývame na cvičenie aerobiku a kalanetiky. Je to príjemne a užitočne strávené utorkové a štvrtkové popoludnie, kde si odpočiniete, zasmejete sa, dozviete sa kto s kým, zistíte, čo by ste mali zo svojho jedálnička vylúčiť a čo doň zaradiť.

Cvičenia sa začínajú o 18.00 h v kultúrnom dome Horná Súča. Vedú ho Lucia Koprivňanská a Adriana Michaličková. Treba si priniesť prezuvky, podložku a 10,- Sk.

Už sa na Vás tešíme.

Názor futbalového fanúšika, ktorý si neželá byť menovaný.

Viete, môj pohľad na vec je taký, že náš futbal vyzerá tak, ako vyzerá z dôvodu, že chlapci nemajú žiadnu motiváciu. V podstate ide iba o výsledky, ktoré často nie sú také, ako by mali byť aj nie ich vinou. Je pravda, že podmienky, v ktorých hrajú sú otravné. Futbalových nadšencov, ktorí sú ochotní urobiť niečo pre futbal bez nároku na odmenu je teraz čoraz menej. Ak chcú mať futbalisti ihrisko aspoň také, aby mohli pokračovať v súťaži, musia si ho opraviť sami.

Ak chcú mať vymaľovanú šatňu, musia si ju vymaľovať sami. Trávník si musia ošetrovať sami. A samozrejme zápasia s obrovskými finančnými ťažkosťami. Nedá sa povedať, že by si sami nezískavali sponzorov, kde sa len dá. Neustále obliehajú sponzorov, organizujú zbory surovín a usporiadávajú tanečné zábavy. No to všetko je iba kvapka v mori. Tieto financie pohltnú vždy zaplätanie tých najväčších finančných dier. No na druhej strane treba uznať, že v poslednom čase nepredvádzajú futbal, na ktorý by bola radosť pozeráť. Podľa mňa bolo najväčšou chybou to, že sme strácali body doma s nie veľmi ťažkými súpermi. Ďalšou chybou bolo, že sme nemali stabilného trénera, ktorý by mal plný rešpekt.

Keď sme začínali s futbalom my, bola situácia celkom iná. Boli to pekné chvíle, na ktoré zostali ešte krajšie spomienky. Pamätám sa, že prvé kopačky sme mali na zápase so Soblahovom. Kúpil nám ich Michal Bohunický. Keď som ich obul, zistil som, že sú o dobré dve čísla väčšie. Živo si spomínam na jedného spoluhráča, ktorý si ich po každom kope leštil, aby sa nebodaj nezašpinili. Veď vtedy stáli 140,- korún a štuple mali nabíjané klincami. Keď sa po ihrisku prebehol hráč plnšej postavy, neraz štuple zostali na trávniku. Keď som zistil, že lepšie kopač-

ky majú na stranách pásy, nezaváhal som a na tie svoje som si ich domafoval. Dodnes niektorí moji bývalí spoluhráči netušia, že boli domaľované. Krásne spomienky zostávajú aj na stavbu šatne, alebo prvý autobus, ktorý nás nechal "v šticu". Ale my sme mali pre futbal akési zdravé nadšenie, ktoré terajšiemu kádru chýba.

Najsmutnejšia je azda skutočnosť, že aj do piatej ligy, kde ide v podstate o dobrý pocit z kvalitne odvedeného futbalu prenikajú "kúzlá" typické pre veľký futbal. A pravdepodobne aj toto je jedna z príčin, prečo futbalisti nastupujú na ihrisko s takou nechutťou. Je niekoľko možností, ako sa s týmito problémom vyrovnáť. Jednou z nich je tá, že sa budeme naďalej unášať vírom udalostí, alebo si uvedomíme, že je iba jedna možnosť, ako nepodľahnúť. Veď predsa ak 300 divákov vidí kvalitný futbal, premenené gólové šance, minimálne faulovanie a maximálne čistú hru, ak uvidíme odhodlanie vyhrať vyžarujúce z celého kádra, neexistuje nijaká sila, ktorá by obrátila konečný výsledok v náš neprospech. Ale toto si musia uvedomiť predovšetkým tí, ktorí v nedeľu popoludní obliekajú zeleno-čierny dres.

Výsledná štatistika jarnej časti futbalovej súťaže - dospeli:

16. kolo	H. Súča - Ladce	4:0	(2:0)
	Kučerák 2, Jurica V., Sádecký F.		
17. kolo	Domaniža - H. Súča	4:0	(1:0)
18. kolo	H. Súča - Ilava	3:3	(0:1)
	Bariš M. 2, Mikušinec P.		
19. kolo	LO Trenčín - H. Súča	2:1	(2:0)
	Dohnan P.		
20. kolo	H. Súča - Nemšová	5:2	(2:2)
	Jurica V., Kučerák J., Mikušinec P., Bulejko B., vlastný		
21. kolo	Častkovce - H. Súča	3:1	(1:1)
	Kučerák Jozef		
22. kolo	H. Súča - Brezová	2:1	(0:0)
	Sádecký F., Kučerák J.		
23. kolo	N. Dubnica - H. Súča	5:1	(2:1)
	Mikušinec P.		
24. kolo	H. Súča - Podmanín	2:3	(1:0)
	Sádecký F., Bariš z 11-ky		
25. kolo	Podolie - H. Súča	4:1	Kopún P.
26. kolo	H. Súča - M. Lehota	4:0	
27. kolo	Hrádok - H. Súča	1:1	Kopún P.
28. kolo	H. Súča - Tr. Stankovce	4:0	

Sádecký 2, Mikušinec P., Panák
 Ostatné zápasy neboli do uzávierky Hlásnika odohrané.

Medzi najproduktívnejších hráčov patria:
DORAST: Jurica M., Repa J., Žáček J.
ŽIACI: Panák P., Gálik, Pečeňanský, Guga M.

Žiaci boli k 1.6.1999 na 5. mieste v tabuľke skupiny A.

SÚČANSKÝ HLÁSNIK

- vydáva Obecný úrad Horná Súča. Redakčná rada: Eva Klinková, Milan Krovina, Júlia Čajová, Peter Hluzák, Kvetoslava Gugová, Júlia Sásková, Pavol Bilčík, Hana Repová. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jirí Foldyna, P.O.Box 20, 914 01 Trenč.Tepľá, tel.0905/259 315, fax: (0831) 553139. Registrácia: Oú Trenčín č. 04-456/96-RK.

© DELTA